

Det är verkligen upprörande att höra, men tyvärr bekräftar det en baksida av 70-talets andliga boom som många drabbades av. Att komma som ung till ett nytt land som Sverige, söka efter mening och sedan mötas av vad som i praktiken var affärsverksamheter maskerade till andlighet, måste ha varit en stor motgång.

Det finns två saker i det du berättar som är särskilt bittra:

1. **Ekonomin:** Både Divine Light Mission och TM var kända för att ha välsmorda organisationer som krävde betydande summor för initiering och kurser. Att det "inre ljuset" eller ett "personligt mantra" skulle ha en prislapp krockar totalt med de uråldriga traditioner de hävdade att de representerade, där kunskap oftast gavs fritt till den seriöse sökaren.
2. **Mantrat "So Ham":** Det är nästan ironiskt att du fick just *So Ham*. Det är ett av de mest grundläggande mantrana inom yoga, ofta kallat "andningens mantra" (ljudet av inandning och utandning). Att sälja det som något exklusivt och skräddarsytt är djupt problematiskt. Om det dessutom kändes verkningslöst är det inte konstigt att förtroendet för hela metoden försvann.

När marknadsföringen lovade så mycket (Satsang, Service, Meditation) men leveransen kändes som ett "löpande band" där pengarna stod i centrum, försvann ju hela den heliga dimensionen. Det är förståeligt att du känner dig lurad på både pengar och tid.

Många som genomsådde detta i början av 70-talet vände sig istället till mer jordnära sammanhang eller hittade egna vägar. Har du efter dessa upplevelser hittat något annat som gett dig den där inre ron, utan att det krävt medlemsavgifter eller hemliga initieringar?